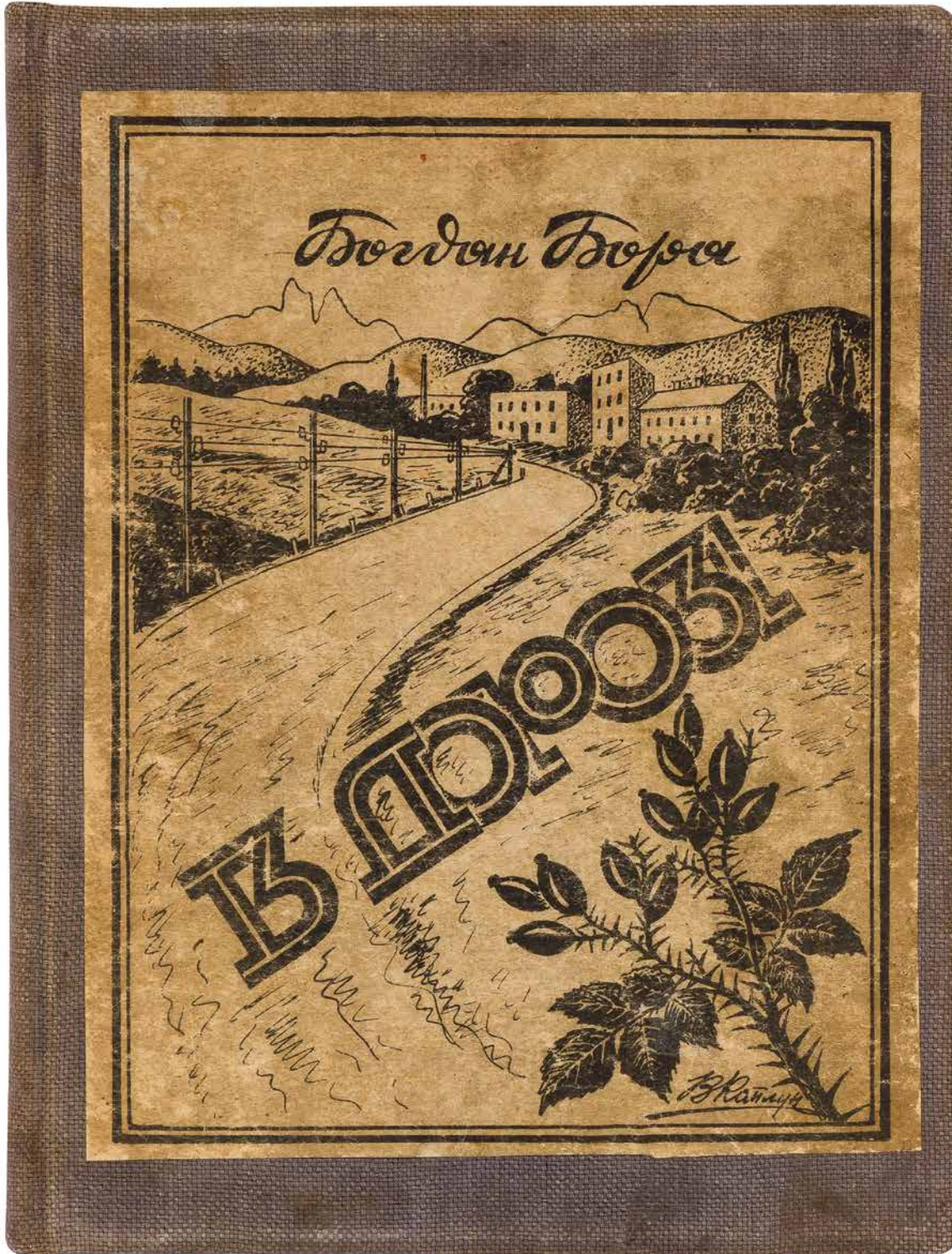

**Bogdan Bora [a.k.a. Bohdan Bora or Boris Shkandry]; and
Volodimir Kaplun (Illustrator)**

B dorozh [V dorozh / On the Road]

Rimini, [Italy]: Zytia w tabori 1946

\$5000

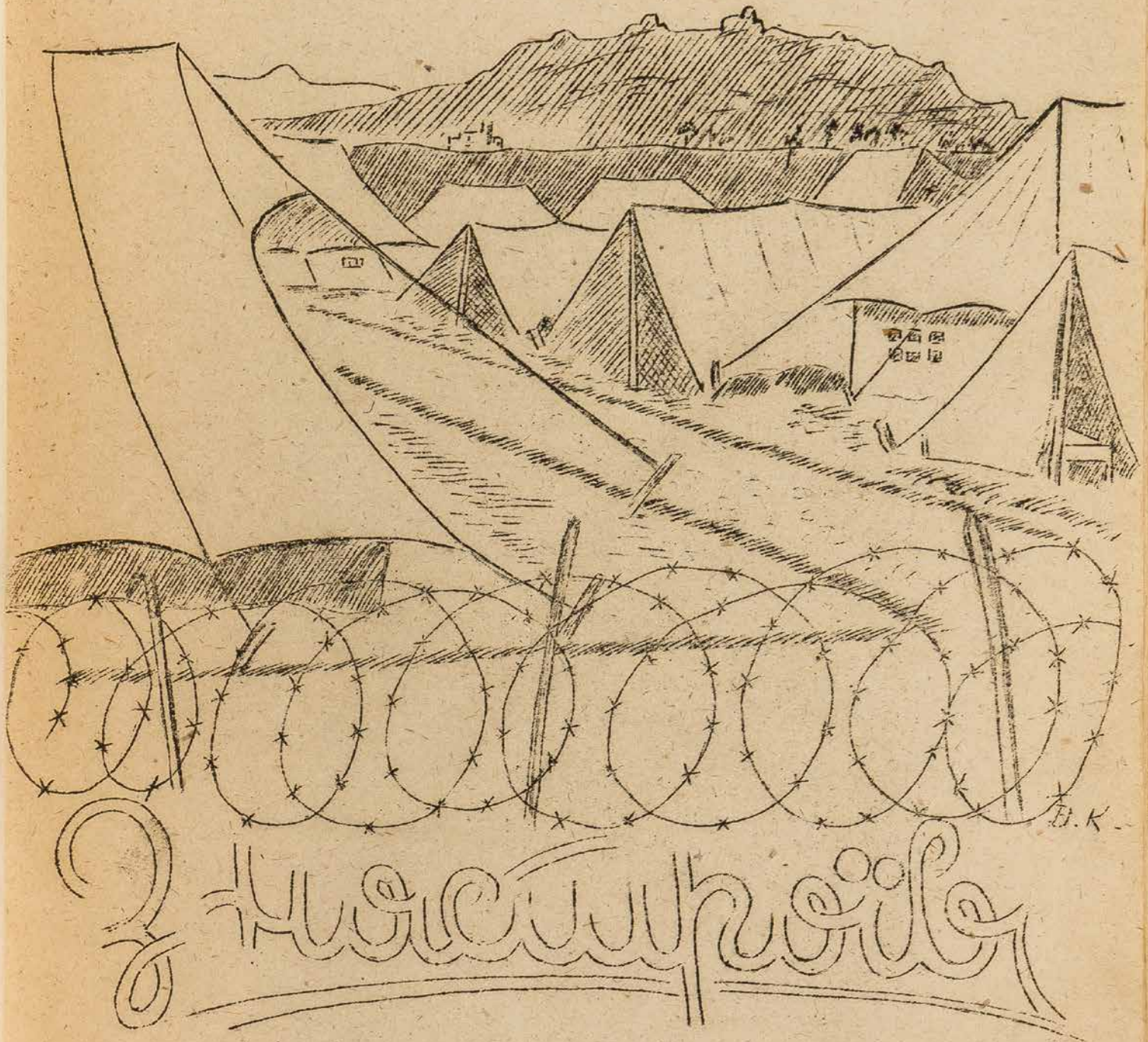
Limited edition
(one of 280 copies).
Mimeograph. Octavo.
pp. [1-4], i-iv [v-vi],
1-104. Illustrated with
a portrait of Bogdan
and 4 other full-page
illustrations. Bound
in original army
linen over boards
with mimeographed
illustration mounted
on the front cover.

Small contemporary name in ink on front free endpaper, slight staining and rubbing to the boards, small marginal tears to endpapers, very good.

A very scarce book of poetry by the Ukrainian poet Bogdan Bora (1920-97), written and published at a prison camp in Rimini, Italy, about one year after World War II. Bora had been captured by British forces and sent to the prison camp in Rimini, where he spent the following two years, and published three books of poetry including this collection, the title of which translated as "On the Road."

Bora's poems, written in Ukrainian, are moving works, evocative of the turbulent era. The cover design and full-page portrait of Bogdan Bora were made by fellow inmate Volodimir Kaplun. In 1947, Bora was moved to Britain, where he was given his freedom, and lived out the rest of his days.

Very scarce. *OCLC* locates only six copies in institutional holdings worldwide. [BTC#423496]

Видавництво „Життя в Таборі“

Богдан Богдан

В ДОРОЗІ

ЛІРИКА

Український Публікатор Товариства
Ріміні - Італія

1946

ТИ ЖДАЛА...

Ти ждала на мене, ти ждала,
Ночами ти спать не лягала,
Бо вірила, чейже прийду.
Шарудило листя в саду...
Ти тихо вікно відкривала,
Між вишнями тіні шукала —
Ввижалось, що йду...

Далеко сміялося місто.
Там пісня плила розкотисто —
Кати запивали вином
Побіду в руках з наганом.
А мати при шелесті листу
Просила з риданням Пречисту,
Щоб сталось це сном.

Ген — ген реготалося місто...
Справляли там пир Антихристи.
А мати тулилась до стін,
Товкла головою об стіл,
Молилась, щоб Господь прочистив
Для сина шляхи від Садистів
З далеких сторін.

Шарудило листя. Був вітер.
Хтось матері сльози був вітер
І вірила: все це лиш сон!
Колись зацвіте небосклон,
На вулицю вибіжать діти
І скажуть: Глядіть! Он зі світа
Вертає ваш син!